

med Vand. Bredden af Trappen maa ikke være mindre end 4 Fod i Floder, hvis Brede er mindre end 100 Fod paa det Sted, hvor Spærringen findes, og ikke mindre end 5 Fod i Floder af mindre end 200 Fods og mere end 100 Fods Brede paa samme Sted og ikke mindre end 6 Fod i Floder af over 200 Fods Brede. Yderligere Forrifter for Trappernes Stigning og øvrige Konstruktion ere desuden givne.

Endvidere bestemmes, at ingen Spærring maa forandres saaledes, at den afstedkommer større Hindring for Fiskens frie Gang, end den gjorde før Forordningens Fremkomst.

I **Feland** er der tidligere end noget andet Sted givet Forrifter om Fiskepas, idet ifølge Loven af 10de August 1842 enhver Spærring, som opføres efter denne Dag, skal bygges saaledes, at den til enhver Aarstid tillader Fiskene fri Passage. I Spærringer, som have været opførte før 10de August 1842, kunne Fiskeriinspektørerne, hvis nogen fiskeriberettiget gør Fordring derpaa, paahbyde saadanne Forandringer eller Tilbygninger til Spærringen, som anses nødvendige for Fiskens frie Gang. Ejeren af Spærringen er ikke forpligtet at deltage i Bekostningerne herved, og de Forandringer, der gøres, bør ikke medføre Tab af Drivkraft.

I **Breusfen** er Sagen ordnet ved Lov af 30te Maj 1874. Den, som efter Fremkomsten af denne Lov anlægger Spærringer af nogen Art paa Steder, hvor Fiskens Gang hidtil er foregaaet ubindret, skal paa egen Bekostning anlægge Fiskepas. Undtagelser herfra kan bevilges:

- 1) naar Vandringsfiskenes Passage er umuliggjort ved Anlæg, som alt findes, eller af anden Aarsag,
- 2) naar den Spærring, som anlægges, kun er af kortere Varighed,

Ejere af Spærringer, som helt affærre eller i betydelig Grad forhindre Fiskenes Gang, skulle finde sig i, at Fiskepas indrettes:

- 1) naar Staten i det Almindelige vil lade udføre slige Anlæg, og
- 2) naar Personer eller Selskaber, som ere berettigede til Fiskeri i Vandløbets øvre Del, ville udføre Anlæg af Fiskepas, og dette, efter at Ejerne af Spærringen har udtalt sig derom, er godkendt af Distriktsbestyrelsen.

Disse Forrifter gælde ikke for kunstigt anlagte Damme og saadanne Binde, som ikke staa i Forbindelse med andre Binde paa en saadan Maade, at Fisken kan passere imellem dem, ej heller for kunstigt anlagte Binde eller naturlige Binde, som udgøre en Del af dem, eller for Dæmninger eller lignende, som anlægges for at beskytte mod Oversvømmelser.

Hvis de for Fiskenes Gang foreskrevne Anlæg gøre Indgreb i Rettigheder til nyttig Affærring af Vandet, er den, som foretager Anlægget pligtig at give fuld Skadeserstatning. Derimod gives ingen Skadeserstatning for mulige Tab i Fiskeriets Værdi.

Til at kunne foretage slige Anlæg høre i ethvert Tilfælde Distriktsbestyrelsens Samtykke. Denne har ikke alene at tage Hensyn til de gældende Politiforordninger for Sejlsads, men skal ogsaa paase, at Anlæg, der foretages mod Ejernes Vilje, ikke overstrider det for Fiskens Gang nødvendige.

I Fiskepas er al Fiskefangst og Udsættelse af Redskaber forbudt, hvilket ogsaa kan foreskrives for bestemte Strækninger oven og neden for Spærringen. Hvis der herved gøres Indgreb i Ejernes Rettighed, skal der gives ham fuld Skadeserstatning.

I **Schweiz** er der ved Lov af 21de December 1888 foreskrevet, at Ejere af Anlæg, der spærre Fiskens Gang, ere pligtige at oprette Fiskepas. Hvor naturlige Hindringer findes, ere Kantonerne pligtige at indrette saadanne Pas. Ved større Vandløb med stærkt Fald skulle de anbringe Tilflugtssteder (refuges) for Fisken. Udførelsen af disse Foranstaltninger kan kun undlades, hvor Omkostningerne derved ere uforholdsmæssig store. Afgørelsen heraf tilkommer Forbundsraadet.